WALPO

1/20

- Muutoksen tuulet s. 8
- Korkeakoulupapit läsnä yliopiston arjessa s. 12
- Hallitus esittäytyy s. 15

STUDIA POLITICA
universitas turkuensis
P-KLUBI

Tässä Walpossa:

Vaihtopenkki: Kevät tanskalaisessa huippuyliopistossa s. 4
Mitä Amandalle kuuluu Aarhusiin?

Muutoksen tuulet s. 8
Haastattelussa P-klubin uusi puheenjohtaja Julianna Reunanen

Ylijäämäruokaa ja sympatiaa – korkeakoulupapit läsnä yliopiston arjessa s. 12
Tiina Hallikainen kertoo korkeakoulupapin työstään ja siitä, miten päätyi ammattiin

Walpo esittelee: P-klubin hallitus 2020 s. 15
Kaikki oleellinen, mitä sinun tulee tietää juhlavuoden hallituksesta

Karpilla on asiaa: Breaking the law – no more s. 20
Milloin lakia saa rikkoa?

IHMEellinen speksi s. 22
Mitä kuuluu I/O-speksaajille ennen ensi-iltaa?

Index-palsta: Voitko hyvin? s. 25
Index-vastaavamme Janette pohdiskelee hyvinvointia ja koulun penkille palaamista

Pääkirjoitus

Tervehdys, klubilainen!

Pitelet käsissäsi vuosikymmenen ensimmäistä Walpoa. Vuosi 2020 onkin monella tapaa merkittävä: tänä vuonna rakas ainejärjestömme täyttää 45 vuotta – kuten myös Walpo-lehti.

Niin myös Turun yliopisto juhlii tänä vuonna 100-vuotisjuhlaansa. Kiitos fennomaanit, jotka mahdollistitte ensimmäisen suomenkielisen yliopiston perustamisen, eli vapaan kansan lahjan vapaalle tieteelle.

Juhlavuosi se on YOV:llakin, joka täyttää 10 vuotta. Se tarkoittaa vuosikymmenen verran työkokemusta klubilaisille sekä arvokasta tukea että valmennusta korkeakoulupaikkaa tavoitteleville.

Vuosikymmen on järjestömaailmassa pitkä aika, mutta tosielämässä usein piinaavan lyhyt: olemme asettaneet tavoitteita paremman maailman puolesta, mutta töitä niiden toteutumisen eteen on vielä tehtävä paljon. Niin ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi tehtävien päästövähennysten tekemiseen, kuin kestävän kehityksen tavoitteiden eli Agenda2030:n toteuttamiseen on aikaa kymmenen vuotta.

Todennäköistä on, että monet klubilaisetkin tulevat ahertamaan näiden tavoitteiden saavuttamisen eteen. Jollei työnsä puitteissa, niin toivottavasti ainakin arkielämässä tehden pieniä, mutta sitäkin tärkeämpiä valintoja paremman tulevaisuuden puolesta. Siinä meitä kaikkia tarvitaan. Historia onkin osoittanut, että yhdessä ihmiskunta pystyy positiivisiin muutoksiin. Nykypäivänä moni asia on maailmassa paremmin kuin esimerkiksi P-klubin perustamisvuonna 1975. Se on myös hyvä muistaa silloin, kun tulevaisuus huolestuttaa.

Vaikka maailma muuttuu, journalismi säilyy. Pidämme huolta, että Walpo pysyy tulevaisuudessakin ajan hermolla ja että klubilaiset saavat kirjoittaa heille tärkeistä aiheista.

Elina ja Anniina

WALPO

Päätoimittajat ja taitto:
Anniina Laitakari aflait@utufi
Elina Remes ejreme@utu.fi

Toimituskunta:
Julia Autio
Jaakko Brummer
Ville Elo
Helmi Henell
Essi Hongisto
Salla Jantunen
Klaus Karilahti
Ville Karppi
Iida Laurila
Henrik Lenkkeri
Julia Niinistö
Juho Pitkänen
Eeva Rantanen
Noora Reiman
Salla Tiitinen
Inka Vaarula
Amanda Viitanen

Muut kirjoittajat:
Janette Sirén

Editointi:
Klaus Karilahti
Noora Reiman
Inka Vaarula

Kansi: Elina Remes

Mainoshankinta:
Aaro Enkovaara aoenko@utu.fi
Elias Hakulinen evhaku@utu.fi
Maria Yli-Jama meylja@utu.fi

Levikki: 100 & nettijulkaisu

Julkaisija:
Turun yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry
Rehtorinpellonkatu 4B, 2. kerros
20500 Turku

Vaihtopenkillä Amanda Viitanen

Kevät tanskalaisessa huippuyliopistossa

Teksti: Amanda Viitanen, kuvat: Myriam Fankhauser, Mehdi Ben Rommane, Felix Räykkylä, Nicla Scaglione, Amanda Viitanen

”Aarhus on historiallinen ja kaunis Tanskan toiseksi suurin ja noin kaksi kertaa Turun kokoinen kaupunki keskellä Jyllannin niemimaata Itämeren rannalla. Aarhus, jonka kirjoitusasu oli vuoteen 2010 asti Århus, on profiililtaan kaikin puolin samankaltainen kaupunki kuin Turku pitkällä historiallaan, asemallaan pääkaupunkialueen ulkopuolisena suurena keskittymänä ja vahvalla opiskelijakaupunkistatuksellaan. Muutenkin kaupungit muistuttavat toisiaan varsin monissa asioissa hintatasosta sateisuuteen ja tuomiokirkon ikään.

Ennen saapumistani Aarhusiin osasin odottaa kaunista sekä historiaa ja moderneja piirteitä yhdistelevää eläväistä kaupunkia, mutta Aarhus on onnistunut silti yllättämään todella positiivisesti. Koko keskusta ja myös laajat alueet sen ulkopuolella ovat täynnä vanhoja, erityylisiä rakennuksia ja toisaalta taas erityisesti sataman lähistöllä on uusia ja todella moderneja, arkkitehtuuriltaan luovia toimisto- ja asuinrakennuksia. Aarhusissa yhdistyvät myös suuren kaupungin tunnelma ja palvelut, mutta samalla suhteellisen kompakti koko. Varsinkin erinomaiset pyöräilyreitit niin keskustassa kuin sen ulkopuolella mahdollistavat sujuvan liikkumisen paikasta toiseen.

Tanska ja Aarhus eivät odotetusti ole tarjonneet suurempia kulttuurishokkeja ja muutenkin asettuminen tänne on sujunut todella helposti, vaikka toki pieniä eroja maiden ja ihmisten välillä onkin. Yliopiston intropäivillä korostettiin useaan otteeseen tanskalaisten sosiaalista varautuneisuutta ja sitä, ettei pidä hämmentyä, vaikkeivat he juuri aloita keskusteluja tuntemattomien kanssa tai tarjoa apuaan pyytämättä. Itse olen kuitenkin kokenut tanskalaiset hyvinkin sosiaalisina ja välillä ärsyttävänkin mukavina ja puheliaina. Kokonaisuutena kuitenkin melko pohjoismaista mentaliteettia ja tapakulttuuria on toki hyvä korostaa jokaista vastaantulijaa tervehtimään tottuneelle eteläeurooppalaiselle tai pikkukaupungin pohjoisamerikkalaiselle, vaikka suomalaiselle sosiaalinen kulttuuri tuntuukin joskus päinvastaiselta. Yhtenä merkittävimpänä kulttuurierona tanskalaisten perusystävällisyyden lisäksi voi mainita niinkin hullun seikan, että pistorasiat on muistettava laittaa päälle valokatkaisijamaisesta painikkeesta.

Akateemisia kulttuurishokkeja Aarhus on sen sijaan tarjonnut heti alusta asti. Aarhusin yliopisto on kansainvälisellä tasolla huippuyliopisto, mikä näkyy sekä opetuksessa että odotuksissa opiskelijoiden tasoa, kursseihin panostamista ja lähtötietoja kohtaan. Korkeatasoisuuden hahmottamiseksi Aarhusin yliopisto on sijalla 61 Shanghai-yliopistorankingissa, kun vertailun vuoksi Helsingin yliopisto on sijalla 63 ja Turun yliopisto sijoilla 301-400. Valtio-opin laitos on Aarhusissa erityisen huippuluokkaa, sillä se on sijalla 21 laitosrankingissa, kun Turun

politiikan tutkimus on myös tässä rankingissa sijoilla 301-400.

Eurooppalaisista politiikan tutkimuksen laitoksista Aarhus on kolmanneksi paras ja sen kyllä huomaa. Varsinkin poliittisen historian pääaineopiskelijana on saanut tuntea itsensä usein todella tyhmäksi ja laiskaksi, mutta onneksi melkein kaikki muutkin opiskelijat ovat yhtä pihalla. Onnekseni kursseilla on myös useita muita vaihtareita, joiden akateemiset taustat vaihtelevat maantieteestä yhteiskuntafilosofiaan, joten en ole läheskään ainoa, joka on saanut totutella uusiin näkökulmiin.

Ainakin valtio-opin kurssit ovat Aarhusissa laajuudeltaan valtavia, ne ovat yleensä joko 10 tai 20 opintopisteen kokonaisuuksia, jotka jatkuvat koko lukukauden ajan. Itse teen yhden 20 opintopisteen kansainvälisten suhteiden kurssin ja yhden 10 opintopisteen tanskalaista yhteiskuntaa käsittelevän kurssin. Lukukauden aikana ei ole mahdollista tehdä enempää tai vähempää kuin 30 opintopistettä, eli akateeminen vapaus ei ole käsite täällä.

Läsnäolopakko on myös tiukka. Luennot ovat 3 tunnin pituisia ja erittäin interaktiivisia sekä keskusteluun pohjautuvia. Kun ryhmäkoko suuremmilla 20 opintopisteen kursseilla on maksimissaan 15 opiskelijaa, on jaksettava keskittyä ja osallistua aktiivisesti joka kerralla. Myös ryhmätöitä tehdään paljon ja monilla kursseilla onkin kuulemma yleistä, että opiskelijat jaetaan opintoryhmiin, joissa opiskellaan koko lukukausi. Opintoryhmät myös opiskelevat ja lukevat paljon yhdessä muun muassa jokaisen luennon etukäteislukemista, jota määrätään noin 50-150 sivua. Kun luentoja on kolme tai neljä viikossa, lukemista kertyy todella paljon, mutta mukavan tasaisesti koko keväälle. Luennoitsijan oletus myös on, että etukäteislukemistot oikeasti hallitaan ja niistä pystyy keskustelemaan luennoilla.

Keskusteltuun ja yhdessä opiskeluun keskittyvä akateeminen kulttuuri on ollut suurta vaihtelua kirjatentteihin yksin pimeässä nurkassa pänttäämään tottuneelle varautuneelle suomalaiselle. Myös esimerkiksi tilasto- ja taloustieteen suuri osuus opinnoista on ollut melkoisen epämiellyttävä yllätys, sillä lähtötietoni ja erityisesti kiinnostukseni ovat lähellä nollaa. Opinnoissa pärjäämiseen on käytettävä huomattavasti enemmän aikaa ja vaivaa kuin Turussa, mutta toisaalta työmäärä on tuntunut jo näin alkuvaiheessa todella kehittävältä.

Aarhusin opiskelijakulttuuri on hyvin aktiivista, eli rankkaa opiskelua on mahdollista tasapainottaa ns. rankoilla huveilla. Opiskelijatapahtumat niin kansainvälisille kuin tanskalaisille opiskelijoille keskittyvät paljon Studenterhus-opiskelijakeskuksen ympärille. Tiistaisin Studenterhusissa järjestetään tapahtumia ja juhlia eri teemoilla nimenomaan kansainvälisille opiskelijoille. Rakennuksessa toimii muun muassa yökerhotila ja olutbaari, josta saa kymmeniä, ellei satoja, erilaisia pienpanimo-oluita ympäri maailmaa. Vappua tanskalaiset eivät valitettavasti juuri vietä, mutta toukokuun alkuun ajoittuu Aarhusin koko lukuvuoden suurin opiskelijatapahtuma Kapsejladsen, jossa eri pääaineiden edustajat juovat olutta ja soutavat kilpaa kumikajakeissa ympäri yliopiston puiston lampea ja tätä koko kampusalueen täyttävää spektaakkelia odotetaan jo nyt malttamattomana.

Ehdoton suosikkini tanskalaisessa opiskelijakulttuurissa ovat perjantaibaarit, joita avataan perjantai-iltapäivisin yliopiston eri ruokaloihin tai muihin tiloihin ja joista saa todella halpaa Tuborgia. Eri pääaineiden ja tiedekuntien perjantaibaareja on yhteensä yli 40, mutta kaikki eivät sentään ole samanaikaisesti auki. Yleensä kyse ei ole mistään rennosta after work -tunnelmasta, vaan ihan kunnon bileistä, joissa voi nollata suoraan raskaan opiskeluviikon jälkeen.

Myös yliopiston tarjoamat palvelut ovat valtavan laajat verrattuna Turkuun. Yliopiston pääkirjasto Kuninkaallinen kirjasto tarjoaa muun muassa edullista hierontaa, pöytätennispöytiä ja valtavan määrän erilaisia paikkoja opiskella. Keskellä kampuksen keltatiilisiä rakennuksia on suuri Universitetsparken, joka sisältää laajoja nurmialueita ja lammen, jossa asuu paljon sorsia ja muita lintuja ainakin silloin, kun siinä ei soudeta kilpaa. Tuntuukin aika luksukselta nähdä luentosalin ikkunasta junaradan sijasta luontoa ja vehreyttä.

Odotin, että olisin ollut uniikki ja spesiaali suomalainen Aarhusissa, mutta olin väärässä. Jonkin vuoksi erityisesti valtio-oppia opiskelemaan on päätynyt paljon nimenomaan turkulaisia opiskelijoita. Kahdestatoista valtio-opin ”tuutoriryhmässä” olevasta vaihtarista meitä Turussa opiskelevia on kolme. Italialaiset ovat myös jostain heille itsellekin tuntemattomasta syystä erittäin yliedustettu kansallisuusryhmä sekä valtio-opissa että koko yliopistossa.

Kuulenkin varmasti päivittäin enemmän italiaa kuin tanskaa. Oikeastaan se on ihan positiivinen asia, koska olen koko ajan vakuuttuneempi siitä, että tanska on ehkä maailman rumin kieli. Opiskelisin toki tätä rumaa kieltä mielelläni täällä ollessani, mutta yliopisto ei valitettavasti tarjoa kieliopintoja. Erilliset kielikoulut, joita myös mainostetaan paljon, ovat ainakin omalle budjetilleni suhteettoman hintavia ja opinnot vaativat sen verran aikaa, että käytän vapaa-aikani mieluiten sosiaalisten aktiviteettien parissa.

Suosittelenko Aarhusiin matkustamista ja tutustumista turistina? Aivan ehdottomasti. Suosittelenko Aarhusia ja Aarhusin yliopistoa vaihtokohteeksi? Jos haluaa oppia paikallista kieltä, keskittyä sosiaaliseen elämään enemmän kuin opiskeluun tai parempaa säätä ja huomattavasti erilaista kulttuuria kuin Suomessa, ei kannata hakea Aarhusiin. Jos taas haluaa haastaa itseään akateemisesti, kokea suurehkon huippuyliopiston tason kotoisalta tuntuvassa ympäristössä, tutustua todella kiinnostavaan monia piirteitä yhdistelevään kaupunkiin tai mahdollisuuksia juoda paljon ja useassa tilanteessa tanskalaista olutta, kannattaa todellakin hakea Aarhusiin.

Itse olen ollut varsin tyytyväinen kohteeseeni alun opintoihin liittyneen shokin jälkeen. Tanska on kaikesta samankaltaisuudesta huolimatta kuitenkin hyvin omintakeinen maa, eikä siis missään nimessä tylsä suomalaisellekaan. ”

Amanda

Muutoksen tuulet

P-klubin uusi puheenjohtaja odottaa vappua ja kaipaa muutosta.

Teksti ja kuvat: Elina Remes

”Vuosi on lähtenyt rytinällä liikkeelle. Kulisseissa kuhisee niin sanotusti!” P-klubin puheenjohtaja Julianna Reunanen lausahtaa hyväntuulisena ja haukkaa sämpylää. Istumme seesteisen Kirjakahvilan takahuoneessa lautapelien ja kirjojen ympäröimänä. Moni ei ole vielä keskipäivän aikaan kahvilaan eksynyt, joten saamme keskustella rauhassa. Hymyileväinen Reunanen kertoo lähtevänsä kohti hallitusvuotta positiivisin mielin ja kehuu hallitustiimiään: vaikka hallituslaiset eivät vielä haastattelun teon aikaan ole ehtineet tehdä kauaa yhteistyötä, hyvä meininki vallitsee ja Reunanen odottaakin juhlavuodelta paljon. Eihän vappukaan ole enää kuin nurkan takana, Reunanen nauraa kasvot loistaen. ”Mikään ei päihitä vappua! Se on kyllä klubin hienoin tapahtuma. Vaikka vuosijuhlat liippaavatkin läheltä…”

P-klubin tapahtumat ovatkin Reunaselle tuttuja, sillä puheenjohtajamme toimi edellisvuoden hallituksessa juhlavastaavana. ”Festisajoista jäi kyllä paljon käteen. Konkreettinen tekeminen kiinnosti, joten tiesin, että siihen pestiin haluan hakea. Valinta osui oikeaan ja juhlavastaavana sain paljon järjestökokemusta ja – tämä on ehkä klisee –, mutta sain todellakin paljon iloa siitä, kun muut nauttivat meidän järjestämistämme tapahtumista.”

Itsevarmuus kasvussa

Juhlavastaavaksi hakeutuminen oli siis Reunaselle alusta alkaen melko luonteva päätös, mutta ajatus puheenjohtajaksi hakemisesta sen sijaan ei ehtinyt kypsyä kauaa. ”Viime keväänä en vielä ajatellut asiaa lainkaan, olin niin keskittynyt silloisen hallituksen toimintaan. Ajatus kirkastui myöhemmin syksyllä, kun meidän oli aika järjestää vuosijuhlat”, Reunanen kertoo ja nojaa tuolissaan hieman taaksepäin mietteliään näköisenä. Akateemiset vuosijuhlat ovat upea tapahtuma – ja järjestelyineen juhlavastaavien hallitusvuoden suurin työmaa. ”Se oli stressaavaa aikaa, mutta lopulta kaikki alkoi lutviutua ja itsevarmuus omaan tekemiseen kasvoi. Tunne oli niin palkitseva, että nälkä alkoi tavallaan kasvaa syödessä. Ajattelin, että miksi muka lopettaa nyt? Niinpä syntyi päätös puheenjohtajaksi hakeutumisesta.”

Minkälainen Reunanen on johtajana? Tämäkin kysymys saa puheenjohtajamme hieman mietteliään näköiseksi ja kertoo uskovansa johtajuuden muotoutuvan ajan myötä. ”Tällä hetkellä koen olevani ihmisläheinen johtaja. Yritän seurata hallituksen dynamiikkaa ja toimia sen mukaan. Hyvä puheenjohtajuus riippuu mielestäni nimenomaan siitä, millaisia tyyppejä hallituksessa on. Saan myös arvokasta palautetta johtamistyylistäni Liinalta”, Reunanen sanoo viitaten entiseen festispariinsa ja klubin nykyiseen varapuheenjohtajaan Liina Nurmeen.

Nurmen ja Reunasen dynamiikka ei ole muuttunut, vaikka he ovat nykyään eri asemissa. Päinvastoin, on helpottavaa ja hyödyllistä, että läheinen aisapari on tuttu ja samalla aaltopituudella. ”Väliltämme on todellakin karissut kaikenlainen vieraskoreus ja hyvä niin. Pystymme puhumaan toisillemme suoraan, mikä tekee yhteistyöstämme niin sujuvaa”, Reunanen kertoo hymyillen.

Tasa-paino kaikessa

Puheenjohtajan arki on hektistä ja joskus stressaavaakin. Reunanen selviää kiireestä aikatauluttamalla ja ennakoimalla. ”Minusta on tullut suorastaa kalenterin orja, sillä muistettavia asioita on niin paljon. Aiemmin olen ollut huolimattomampi, mutta viime vuonna ymmärsin, että ennakoiminen on asioiden hoitamisen kannalta tärkeää.” Säännölliset visiitit kotikaupunkiin Säkylään ovat myös Reunaselle elintärkeitä. Siellä hän tapaa perhettään, sekä rentoutuu saunomalla ja samoilemalla metsässä. Läppäri pysyy kiinni. ”Tasapaino kaikessa auttaa pitämään stressin kurissa. Turussa tapahtuu kuitenkin aina kaikki virallinen ja pakollinen, joten Säkylä edustaa vastakohtaa sille.”

”Mielestäni muutoksen tuulet puhaltavat.”

P-klubin aikaisemmat puheenjohtajat ovat usein puhuneet jatkuvuuden ja perinteiden puolesta, mutta Reunasen mukaan muutoksen tuulet puhaltavat. ”Perinteistä aina puhutaan ja ne ovatkin tärkeitä jatkuvuuden kannalta, mutta kyllä klubin täytyy uudistua sellaisilla osa-alueilla, joilla muutokselle on tarve. Perinnekorttia väläytellään turhan helposti monissa tilanteissa ja useita hallituksen toimintamalleja voisi tuoda 2020-luvulle.”

”Haluaisin vaalia perinne-sanaa ja käyttää sitä niihin asioihin, jotka oikeasti tekevät P-klubista P-klubin. Se ei mielestäni tarkoita sitä, että asiat täytyy aina ja ikuisesti tehdä samalla tavalla, koska se on ”perinne”. Näin ei ole. Oikeita perinteitä – kuten siniset lehvät, Trivial Perseet, kevätkeitto ja muut - on varjeltava, mutta mielestäni tulevien hallitusten ei tarvitse tehdä asioita samalla tavalla vain sen vuoksi, että niin on tehty aina ennenkin.”

Klubilaisuuden henki

Reunasen mukaan vuosi vuodelta nuorentuva hallitus viestii jo itsessään muutosta. Lisäksi ”vanha kenttä”, eli vanhempien vuosikurssien edustajat, vaikuttaisivat ottavan osaa klubin tapahtumiin yhä vähenevissä määrin. Vaikka muutosta tapahtuu, Reunanen haluaisi klubin säilyvän ennen kaikkea paikkana, johon voi aina palata.

”Toivon klubin tulevaisuudelta, että aina pystyttäisiin kehittymään ja uudistumaan, samalla säilyttäen sen P-klubin ainutlaatuisen hengen, klubilaisuuden liekin, joka meissä palaa. Olisi upeaa, että ihmiset yli vuosikurssirajojen voisivat aina palata ja huomata, että klubissa vallitsee se sama tuttuuden ja yhteisöllisyyden tunne kuten aina ennenkin. Vaikkei onnistuttaisi koskaan uudistumaan, toivottavasti se sama henki ainakin säilyisi.” »

Lyhyet

Poliittinen historia vai valtio-oppi? - Valtio-oppi
Baaribileet vai koti-ilta? - Baaribileet
Kahvi vai tee? - Kahvi
Kirja? - Humiseva harju
Parasta Turussa? - Kodikkuus
Kaupunkiloma vai rantaloma? - Rantaloma
Aamuvirkku vai yökyöpeli? - Aamuvirkku
Podcast? - Auta Antti
Viimeisin kirjoittamasi viesti? - ”Kiitti!”

Nopeat

Eläin - Koira
Opinnot - Epätoivo
Urheilu - Uinti
Esikuva - Mummi
Säkylä - Rakas kotipaikkakunta
Ärsyttävä - Kun asioita ei hoideta, vaikka luvattaisiin hoitaa
Hauska - Minä. No ei…
Vappu - Ihanaa ryönäämistä
P-klubi - Yhteisöllisyys

Ylijäämäruokaa ja sympatiaa

– korkeakoulupapit läsnä yliopiston arjessa

Oppilaitospappi, korkeakoulupappi, yliopistopappi. Näiden nimikkeiden taakse kätkeytyy ammatti, josta harva yliopistolainen tietää. Papit tarjoavat opiskelijoille tukea ja apua elämän kaikissa tilanteissa, oli se sitten keskustelu- tai ruoka-apua. Tiina Hallikainen, toinen Turun korkeakoulupapeista, kertoo työstään yliopistoyhteisön hyväksi ja siitä, miten hän päätyi tähän ammattiin.

Teksti ja kuvat: Eeva Rantanen

Olen sopinut tapaavani toisen Turun korkeakoulupapeista Kampuskappelissa kirkkaana tammikuun päivänä. Vastassani on Tiina Hallikainen, joka ystävällisesti pyytää minua rauhassa lainaamaan villasukkia suojaksi jaloille kappelin kylmiä tiiliä vastaan. Istumme alas sohville ja kysyn, haittaako se, että haastattelu nauhoitetaan. Hallikainen vastaa, että ei haittaa, hän on työskennellyt toimittajana ja tietää, miten homma toimii.

Siis kuinka? Pappi toimittajana?

Hallikainen on ennen teologian opintoja ja pappisvihkimystä opiskellut itsensä yleisestä kirjallisuustieteestä maisteriksi. Sivuaineina hän on opiskellut suomen kieltä, mediatutkimusta ja luovaa kirjoittamista. Näiden opintojen aikana hän ehti tehdä toimittajan työtä.

"Itse asiassa silloin, kun opiskelin kirjallisuutta aloin kiinnostua teologiasta. Koska olin hyvin innostunut opiskelusta, lähdin tekemään toista tutkintoa."

Hallikainen ei vielä teologian opintojen alussa tiennyt, mitä hän haluaisi tehdä tulevaisuudesta. Hän myöntää, että ei ole erityisen hengellisestä perheestä, mutta oli kuitenkin nuorena mukana seurakunnan toiminnassa. Lopulta hän valitsi papin uran, sillä häntä kiinnosti työn monipuolinen työnkuva ja ihmiskeskeisyys.

Mikä ihmeen korkeakoulupappi?

Hallikainen työskentelee yhdessä työparinsa Mia Pusan kanssa sekä Turun yliopiston, Åbo Akademin, että Yrkeshögskolan Novian pappina. Lisäksi oppilaitostiimiin kuuluu Atte Airaksinen, joka vastaa ammattioppilaitoksis-

ta. Hallikainen on tässä pestissä työskennellyt kolme vuotta, tehtyään aikaisemmin pastorin töitä seurakunnissa. Miten Hallikainen on päätynyt juuri korkeakoulupapiksi Turkuun?

"Olen opiskellut Turun yliopistossa ja yliopisto on minulle tuttu ympäristö", Hallikainen selittää. "Tämä pesti tuntuu omalta ympäristöineen ja työtehtävineen."
Korkeakoulupapin työ on hyvin vaihtelevaa ja liikkuvaa. Papit päivystävät kerran viikossa Kårenilla ja kerran Discossa, varsinaiset työhuoneet löytyvät taas Eerikinkadulta. He ovat mukana myös korkeakoulujen työryhmissä, jotka liittyvät vähääkään opiskelijoiden terveyteen ja hyvinvointiin.

"Yritetään olla mahdollisimman paljon läsnä yliopistoyhteisön arjessa ja juhlassa", Hallikainen sanoo.

Korkeakoulupapit järjestävät myös konkreettista apua. Viime syksynä Kampuskappelilla järjestettiin ylimääräisen ruoan jakoa ja jako saattaa jatkua keväällä. Lisäksi tarkoituksena on tulevaisuudessa järjestää YO-taloihin työskentelypisteitä, joita opiskelijat ja henkilökunta saisivat vapaasti käyttää.

"Jokainen syksy ja kevät on erilainen. Aina yritetään haistella sitä, mitä tarvitaan", Hallikainen selittää.
Papit eivät kuitenkaan ole työmääränsä kanssa yksin, vaan he kuuluvat Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymän alaisuuteen. Paikalliset seurakunnat, erityisesti Katariinan ja Mikaelin seurakunnat, tarjoavat myös opiskelijoille ja nuorille aikuisille tukea ja toimintaa.

"Meidän palvelumme ovat avoimia ja kaikille. Me palvelemme koko yliopistoyhteisöä riippumatta mistään, riippumatta uskonnosta ja katsomuksesta", Hallikainen sanoo. "Silloin, jos ihminen kokee, että voi tulla juttelemaan papin kanssa, niin lämpimästi tervetuloa."

Empatiaa ilman käännyttämistä

Yksi tärkeimmistä työtehtävistä korkeakoulupapeilla on keskusteluavun tarjoaminen yliopistoyhteisölle. Papit tarjoavat apua ja tukea opiskelijoille, oli kyseessä mikä tahansa aihe tai elämänvaihe. Luottamukselliset keskustelut käydään Eerikinkadun äänieristetyissä tiloissa.

Suru ja menetys ovat yleisiä teemoja, joiden takia opiskelijat kääntyvät papin puoleen. YTHS:kin oli syksyllä ottanut pappeihin yhteyttä ja kertonut, kuinka heille tulee paljon yhteydenottoja suruun ja kuolemaan liittyen. Oppilaitospappien järjestämän kertaluonteisen surupäivän jälkeen tuli kysyntää vielä useammin kokoontuvalle sururyhmälle. Lopulta ilmoittautuneita tuli niin paljon, että ryhmiä päätettiin järjestää kaksi.

Opiskelijat ottavat pappiin yhteyttä Hallikaisen mukaan "ihan elämään kuuluvissa asioissa", kuten tulevaisuuteen, opiskeluihin ja ihmissuhteisiin liittyvissä asioissa. Papit ohjaavat myös opiskelijan tarvittaessa eteenpäin ja toimivat kannattelijoina sillä aikaa, kun opiskelija odottaa pääsyä ammattiavun piiriin.
Joskus keskustellaan myös uskoon liittyvissä asioissa, mutta käännyttäminen tai evankelioiminen ei ole tarkoitus.

"Meidän palvelumme ovat avoimia ja kaikille. Me palvelemme koko yliopistoyhteisöä riippumatta mistään, riippumatta uskonnosta ja katsomuksesta", Hallikainen sanoo. "Silloin, jos ihminen kokee, että voi tulla juttelemaan papin kanssa, niin lämpimästi tervetuloa."

Hallikainen kannattaa "myönteistä katsomuksen ja uskonnon vapautta" yliopistoyhteisössä ja yhteiskunnassa. Hänen mielestään omaa uskontoaan tai katsomustaan ei tarvitse piilottaa, kunhan kunnioittaa toisia.

Iloa ja hiljaisuutta

Kiireisen työn keskellä Hallikainen rentoutuu kirjoittamalla ja harrastamalla hiljaisuutta. Hiljaisuutta voi harrastaa retriiteissä tai ihan vain kotona, olemalla hiljaa tekemättä mitään.

"Olisi hyvä, jos arjen keskellä pitäisi pysähtymisen ja levähtämisen hetkiä."

Haastattelun lopuksi pyydän Hallikaista lähettämään lukijoille terveisiä. Hän pelkää, ettei osaa tiivistää viestiään tarpeeksi lyhyeen. Hän kehottaa ihmisiä uskaltamaan iloita ja kuuntelemaan sisäistä riemuaan enemmän.

"Olkaa armollisia itsellenne ja toisillenne!" Hallikainen toteaa naurahtaen.

Korkeakoulupapit ovat tavattavissa tiistaisin Kårenilla klo 13-14 ja torstaisin opiskelijakeskus Discossa klo 13-14. Yksityisen tapaamisen papin kanssa voi varata sähköpostitse tai puhelimitse.

Tiina Hallikainen: tiina.hallikainen@evl.fi / 040 341 7308
Mia Pusa: mia.pusa@evl.fi / 040 341 7296

YLIOPISTO-VALMENNUS: PÄÄSYLIPPUSI YLIOPISTOON!

- INTENSIIVIKURSSIT
- ETÄKURSSIT
- MATERIAALIPAKETIT
- SIMULAATIOPÄÄSYKOKEET

Walpo esittelee: P-klubin hallitus 2020

Tiedätkö jo, ketkä ovat huolehtimassa jäsenistöstä juhlavuotena sekä luotsaamassa P-klubin uudelle vuosikymmenelle? Mikäli epäröit, ei hätää! Walpo on harjoittanut tutkivaa journalismia ja koonnut hallituksemme jäsenistä kaikista olennaisimmat tiedot.

1. Olen...
2. Hallituksessa 2020...
3. Opintoni...
4. Turussa parasta...
5. Lynin karaokessa...
6. Vappuna aion...
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan...
8. Jaa jokin viisaus jäsenistölle?

Kuvat: Liina Nurmi, p-klubi.fi

Julianna Reunanen

1. Olen Juli, 2. vuoden opiskelija, puheenjohtaja, klubilainen.
2. Hallituksessa 2020 on super kiva tehdä töitä! Odotan innolla, että päästään toteuttamaan taas yksi huikea klubilainen vuosi.
3. Opintoni aiheuttavat minulle välillä päänvaivaa, mutta kyllä ne siitä lutviutuu.
4. Turussa parasta on se, että sieltä pääsee välillä pois, mutta sinne on aina kiva palata.
5. Lynin karaokessa jouduin laulamaan viimeksi Popedan Kersantti Karoliinan, koska Liina ei tiennyt kyseistä biisiä.
6. Vappuna aion nauttia täysillä klubista ja nukkua ainakin yhden yön toimistolla.
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan, että elämänrytmi vähän tasaantuisi ja järkevöityisi.
8. Jaa jokin viisaus jäsenistölle?
”Voileipä tekee aina hyvää yöllä.” –Muumipappa

Liina Nurmi

1. Olen Liina Nurmi, toisen vuoden valtio-opin opiskelija
2. Hallituksessa 2020 toimin varapuheenjohtajana, tutor-vastaavana, hyvinvointivastaavana, ympäristövastaavana sekä häirintäyhdyshenkilönä
3. Opintoni suhteen olen hieman huolestunut, mutta optimistinen
4. Turussa parasta on meininki ja ihana ihana ihana klubi
5. Lynin karaokessa vedän aina nuotin vierestä ja mahdollisimman kovaa. Nelisilmä pitäisi saada lisättyä Lynin karaokeen mitä pikimmiten, kiitos kaunis
6. Vappuna aion olla onneni kukkuloilla
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan hiilineutraalia yhteiskuntaa ja sitä, että taloudellinen tilanteeni on sellaisella mallilla, että voin hyvällä omatunnolla shoppailla Alkon ylemmiltä hyllyiltä
8. Ohje hedelmäbooliin: 8 pulloa koskenkorvaa 3-5 rusinaa Jos hedelmä maistuu liikaa, ota rusinat pois

Ella Välimäki

1. Olen Ella, juhlavuoden hallituksen sihteeri, tiedotus- ja www-vastaava.
2. Hallituksessa 2020 tulen siis sukeltamaan internetin syövereihin.
3. Opintoni eivät oikeastaan ole vielä kunnolla alkaneet.
4. Turussa parasta on se, että luonto on aina lähellä. Turun saaristo kesällä, siellä on hyvä olla.
5. Lynin karaokessa mua ei oo nähty lavalla ikinä. Saas nähä kuin kauan kestää.
6. Vappuna aion nauttia elämästä ilman pääsykoekirjojen ahdistelua.
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan paljon...
8. ”Jokainen tsäänssi on mahdollisuus” – Matti Nykänen

Eetu Heijala

1. Olen Eetu Heijala.
2. Hallituksessa 2020 toimin taloudenhoitajana sekä YOV-vastaavana.
3. Opintoni kahdella sanalla kuvailtuna: hallittu kaaos.
4. Turussa parasta on jokirannan miljöö ja opiskelijakulttuuri!
5. Lynin karaokessa laulaisin bravuurini Oasis – Wonderwall, mutta sitä ei ole listoilla, joten on tyydyttävä kotimaisiin balladeihin.
6. Vappuna aion viihtyä.
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan isoi juttui!
8. The meaning of life is to give life a meaning. (Kuvitelkaa tähän perään se 100-emoji)

Rauha-Maija Rannikko

1. Olen valtio-opin kopo.
2. Hallituksessa 2020 olen vanhin jäsen.
3. Opintoni ovat toivon mukaan yli puolen välin.
4. Turussa parasta Aurajoki maisemat.
5. Lynin karaokessa vedän Leevi and the Leavingsiä, kaikki menee.
6. Vappuna aion nauttia nesteitä tarpeen tullen.
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan yhä samoja asioita kuin edelliseltäkin vuosikymmeneltä.
8. Parempi myöhään kun ei milloinkaan.

Jonna Motturi

1. Olen Jonna Motturi
2. Hallituksessa 2020 toimin poliittisen historian kopona
3. Opintoni etenevät omalla painollaan
4. Turussa parasta on se, että voi nauttia kesästä Donnan kannella
5. Lynin karaokessa olen ansainnut haalarimerkin laulamalla Gimmeliä
6. Vappuna aion nauttia täysin rinnoin ensimmäisestä opiskelijavapusta
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan sellaista tilannetta elämässä, että voin hankkia koiran
8. Jos aina pitää kiirettä, ei koskaan ehdi tehdä mitään. –Pikku Myy

Airin Rezgi

1. Olen Airin Rezgi
2. Hallituksessa 2020 toimin toisena juhlavastaana
3. Opintoni ovat edenneet yllättävän hyvin, so far...
4. Turussa parasta on ruisrock ja se, että kaikki on aina lähellä.
5. Lynin karaokessa minut nähdään vasta kun lauluvaihtoehdot on päivitetty
6. Vappuna aion nukkua joka yö Julian ilmapatjalla
7. Matkustelua ja valmistumista
8. Filosofi T-Painin sanoja lainaten: ”People don’t think it be like it be, but it do.”

Julia Niinistö

1. Olen Julia Niinistö,
1. vuoden poliittisen historian opiskelija.
2. Hallituksessa 2020 toimin juhlavuoden festiksenä.
3. More or less.
4. Rikas historia, luonnon läheisyys ja monimuotoinen opiskelijakulttuuri.
5. Lynin karaokessa en ole vielä lunastanut, laulutaidon osoituksesta huolimatta, haalarimerkkiä.
6. Vappuna aion nauttia joka hetkestä!
7. Tulevaan vuosikymmeneen suhtudun innolla, kuten myös kaikkiin uusiin kokemuksiin, jotka minua odottavat!
8. Friski myättuult!

Maria Yli-Jama

1. Olen hallituksen kiintiösalolaine vuosimallia 2020
2. Hallituksessa 2020 olen ulkosuhde- ja varainhankintavastaava
3. Opintoni ovat olleet nopea ja tehokas romahdus
4. Sopivan lähellä Salon kaupunkia
5. Lynin karaokessa laulan haalarimerkin kiilto silmissä
6. Vappuna aion syödä ehkä muutaman munkin ;)
7. Päästä Jodelin utuihastus-kanavalle
8. Hyvä viina tuo mieleen lukemattomia sanomisen arvoisia asioita.

Inspired by Alina Moose

Elias Hakulinen

1. Olen Elias Hakulinen
2. Hallituksessa 2020 toimin työelämä-, alumni-, varainhankinta-, ja SYY-vastaavana
3. Niistä ei puhuta.
4. Turussa parasta on se, että täällä menee joki keskellä kaupunkia. (niinku Porissa <3)
5. Lynin karaokessa en laula mitään, koska siellä on huono laulutarjonta.
6. Noh, turha luvata mitään, mutta en ainakaan aio tehdä mitään järkevää.
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan, että saisi perustettua oman perheen, kunhan mitään maailmanloppua ei satu.
8. "If a lot of people love eachother, the world would be a better place to live."

Tommy Wiseau, 2003

Ville Lahtinen

1. Olen Ville
2. Hallituksessa 2020 pestini on olla liikunta- ja kansainvälisyysvastaava.
3. Opintoni menevät omalla painollaan hallitushommien ohella.
4. Turussa parasta on autenttinen opiskelijamiljöö ja olo, että kaikki on lähellä.
5. Lynin karaokessa jotain suomalaista. 1972 tai vanhoja klassikkoja kuten Juicea tai Hectoria.
6. Vappuna aion maistella... Jos näät selvänä muistuta, että pitää vetää välil!
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan ihania muistoja ja uusia ystäviä <3<3.
8. Iso keitto vaatii väliveden. Toinen olis, että: mennään töihin....

Aaro Enkovaara

1. Olen Aaro
2. Hallituksessa 2020 olen excuvastaava ja lynivastaava
3. Opintoni sujuu siinä omalla painollaa
4. Turussa parasta on Funikulaari
5. Pohjois-Karjala vuorohuuteluna Ville Elon kanssa
6. Vappuna aion pelata pesistä
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan uusia kokemuksia. Mielellään mukavia sellaisia
8. More is more

Sampo Mustonen

1. Olen Sampo Mustonen
2. Hallituksessa 2020 toimin kulttuuri- ja ekskursiovastaavana sekä lippu-upseerina.
3. Opintoni etenee hitaasti mutta varmasti. Pelkiltä kirjatenteiltä vältytty toistaiseksi.
4. Turussa parasta on lyhyet välimatkat. Okei, ei se HSL niin paljon maksa, mutta ite tykkään kävelystä ja pyöräilystä.
5. Lynin karaokessa Eetu maksaa…
6. Vappuna aion juhlistaa opiskelijaelämää. Darra on vaan mielentila?
7. Tulevalta vuosikymmeneltä odotan suuria elämänmuutoksia. Kuka tietää, mitä seuraavan kymmenen vuoden aikana tapahtuu? Pidetään vaihtoehdot auki ja ei pelätä yrittää.
8. Aina anteeksiantoa ei saa helpommin kuin lupaa.

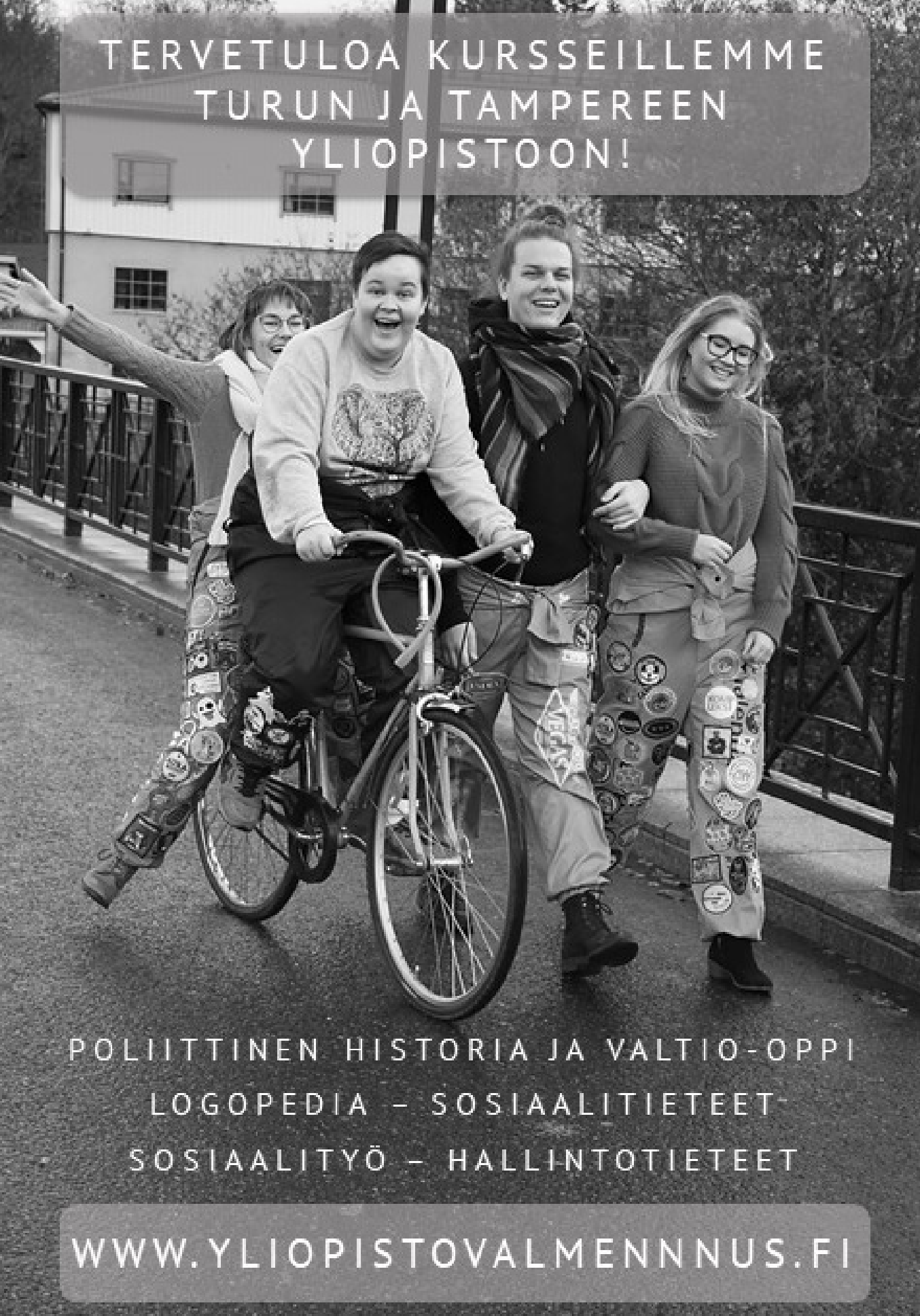
TERVETULOA KURSSEILLEMME
TURUN JA TAMPEREEN
YLIOPISTOON!
POLIITTINEN HISTORIA JA VALTIO-OPPI
LOGOPEDIA – SOSIAALITIETEET
SOSIAALITYÖ – HALLINTOTIETEET
WWW.YLIOPISTOVALMENNNUS.FI

Karpilla on asiaa

Breaking the Law – no more

Teksti: Ville Karppi **Kuva:** Unsplash **Taitto:** Henrik Lenkkeri

Milloin lakia saa rikkoa? Laki ei ole sama asia kuin moraali. Kun laki ja moraali joutuvat ristiriitaan yksilö joutuu punnitsemaan noudattaako lakia vai moraaliaan. Kuinka ongelmaa tulisi lähestyä? Asiaa voi lähestyä systemaattisesti tarkastelemalla kolmea esimerkkiä.

Ludwig Beckin johtama upseerien ryhmä teki pommi-iskun heinäkuun 20. päivänä vuonna 1944 Saksassa tarkoituksenaan tappaa Hitler. Salaliitto epäonnistui ja suurin osa siihen osallisista tuomittiin kuolemaan. Kyseessä oli määritelmällisesti vallankumous, jossa pyrittiin syrjäyttämään vallassa oleva taho väkivaltaa käyttäen.

Mahatma Gandhi johti intialaiset brittiläisiä siirtomaaisäntiä vastaan 1900-luvun alkupuoliskolla marsseilla, lakoilla ja puheilla. Seurauksena epäoikeudenmukaisuuksiin puututtiin ja Intia itsenäistyi 1947. Määritelmällisesti kyseessä oli kansalaistottelemattomuutta, jossa pyrittiin toiminnan lainvastaisuudella, avoimesti omalla nimellä esiintymisellä ja väkivallattomuudella muuttamaan epäoikeudenmukainen järjestelmä ja lainsäädäntö.

Päivi Räsänen ilmaisi sosiaalisessa mediassa ja eduskunnassa 2019, kuinka Raamatun asettamat moraaliset vaatimukset ovat ensisijaisia suhteessa lain vastaaviin. Seurauksena oli esitutkinta kiihottamisesta kansanryhmää kohtaan. Määritelmällisesti kyseessä saattoi olla kansalaistottelemattomuutta, ainakin jollain asteella siihen pyrkimistä ja kannustamista, jos vain toiminta todetaan laittomaksi, sillä Räsänen esiintyi julkisesti omalla nimellään ja väkivallattomasti.

Tapauksissa on useita yhtäläisyyksiä. Kaikki kolme

kokivat lopputulokset moraalisesti väärinä, ja toimivat oman moraalinsa mukaisesti oikeudenmukaisiksi uskomiensa päämäärien puolesta. Beck ja Gandhi pyrkivät ilmiselvästi muuttamaan epäoikeudenmukaista järjestelmää, jossa ei ollut vaikuttamisen mahdollisuuksia. Gandhi ja Räsänen toimivat taas kansalaistottelemattomuuden keinoin moraalinsa mukaisesti epäoikeudenmukaisena kokemaansa lopputulosta vastaan. Beckin ja Gandhin toimintaa varmasti voidaan pitää oikeutetumpana kuin Räsäsen toimintaa. Miksi?

Tapauksissa on myös eroavaisuuksia. Siinä missä Beckillä ja Gandhilla ei ollut muita vaikuttamisen keinoja epäoikeudenmukaisessa järjestelmässä, Räsäsellä oli olemassa vaikuttamisen mahdollisuus oikeudenmukaisen järjestelmän kautta. Räsänen ei myöskään pyrkinyt vaikuttamaan Beckin ja Gandhin tavoin järjestelmään, vaan sen yksittäiseen lopputulokseen. Näin ollen Räsänen ei varmastikaan pitänyt järjestelmää epäoikeudenmukaisena, toisin kuin Beck ja Gandhi. Erot alkavat siis hahmottua.

Beckin ja Gandhin toiminta oli oikeutettua, koska heillä ei ollut muita vaikuttamisen keinoja ja ne olivat sopusuhdassa tavoiteltavaan päämäärään. Toiminta oli myös loogisesti pätevää, sillä tavoitteena oli oikeudenmukainen järjestelmä, jonka lopputuloksiin he olisivat sitoutuneet – olivatpa ne sitten heidän mielestään oikeudenmukaisia tai epäoikeudenmukaisia. Räsäsen toiminta taas ei ollut oikeutettua, sillä olemassa oli laillisia vaikuttamisen keinoja, jotka olisivat olleet sopusuhdassa tavoiteltavaan päämäärään. Toiminta poikkesi myös loogisuutensa osalta edellisistä, koska Räsänen ei halunnut sitoutua epäoikeudenmukaisina pitämiinsä lopputuloksiin. Näin ollen hän ei myöskään hyväksynyt järjestelmän oikeudenmukaisuutta!

Päätöksenteon lopputuloksiin sitoutumista voidaan pitää moraalisesti velvoittavana kahdella kriteerillä. Ensinnäkin kun olemassa on oikeudenmukainen järjestelmä, jossa voi vaikuttaa, sekä luotetaan myös muiden pitävän järjestelmää oikeudenmukaisena. Toisekseen kun kaikki sitoutuvan lopputuloksiin, koettiinpa ne sitten oikeudenmukaisiksi tai epäoikeudenmukaisiksi. Sitoutuminen lopputuloksiin on olennaista, sillä vaikka niitä ei todellisuudessa ymmärtäisi, on ne hyväksyttävä. Tämä käy joko ottamatta niihin kantaa, pitämällä niitä oikeudenmukaisina tai jotain tältä väliltä. Muussa tapauksessa uhkana on päätöksentekojärjestelmän ja sen lopputulosten soistuminen, jos lopputuloksia kritisoidaan heti jälkikäteen.

Tarkoituksenani on osoittaa suoraa kritiikkiä kansalaistottelemattomuuden käyttöä vastaan länsimaalaisessa liberaalissa demokratiassa, joissa on aitoja vaikuttamisen mahdollisuuksia. Kansalaistottelemattomuus on muiden ulkoparlamentaaristen keinojen tavoin tuomittava. Sen käyttämistä ei tule ymmärtää kategorisesti oikeudenmukaisena keinona aina, vaan se on suhteutettava moraalisena kysymyksenä aina olosuhteisiin.

Järjestelmät ja lopputulokset, joita vastaan Beck ja Gandhi taistelivat, olivat täynnä yhteiskunnallisia vastakohtia. 2010-luvun lopun Suomessa ei ole samalla tavalla yhteiskunnallisia vastakohtaisuuksia, mutta niitä on alkanut piirtymään. Ääripäiden ajattelu ja toiminta saa yhä enemmän julkista hyväksyntää. Yhteiskunnallisen harmonian ja konsensuksen säilyminen edellyttää, että demokratia suojelee itseään välillä epädemokraattisilla keinoilla. Tämä sen vuoksi, että ääripäät kaivavat demokratian perusteita samaan aikaan usealta suunnalta. Kyseessä voi olla konservatiivi, jota vastaan nostetaan syyte kiihottamisesta kansanryhmää vastaan, anarkisti, joka tuomitaan totaalikieltäytyjänä vankeuteen, porvari, joka kiertää veroja, tai vihreä, joka kahlitsee itsensä puuhun.

Aristoteleen mukaan oikeudenmukaisuus on ainut hyve, jota ei voi liioitella. Mielipiteiltään maltillinen presidentti Ryti toimiikin hyvänä esimerkkinä. Hän katsoi laillisuusperiaatteen edellyttävän punaisten vankeustuomioiden toimeenpanoa, mutta silti korosti kansallisen sovun ja eheyden merkitystä. Hän oli myös itse valmis noudattamaan oikeusjärjestelmän päätöstä, joka tuomitsi hänet vankeuteen, vaikka laillisuusperiaate ei toteutunutkaan. Hän siis edellytti itseltään samaa kuin vaati muilta.

IHMEellinen speksi

Tänä vuonna katsojat pääsevät kurkistamaan I/O-speksin mukana Turun saaristoon mystiselle Ihmeen saarelle, jonka salaisuudet kiinnostavat nuorta journalistilupausta. Erityisen mielenkiintoiseksi vuoden 2020 speksin tekee se, että mukana on monta klubilaista! Toimittaja Laitakari, myös speksiläinen itse, lähti selvittämään, mitä tekijäporukan vuoteen on kuulunut ja mitkä ovat tunnelmat kuukautta ennen ensi-iltaa.

Teksti ja kuvat: Anniina Laitakari
Rebekan hahmokuva: Jouni Kuru @jonekamu / Brave Teddy @braveteddyfinland

Turku-salin lattia tärisee ja huone täytyy epämäräisistä riemunkiljahduksista, jotka varmasti kuuluvat myös Assarilla ruokailevien korviin. Treenipäivän aloittava lämmittelyleikki on käynnissä, ja siihen osallistuu montakymmentä Indexin ja Opexin opiskelijaa. Näiden henkilöiden kalenteri on viime viikot ollut täynnä speksitreenejä, sillä ensi-iltaan on enää muutama viikko ja näytelmä on hiottava huippuunsa ennen Aurinkobaletille siirtymistä. Näyttelijöiden, tanssijoiden ja bändiläisten lisäksi mukana on taustatiimien henkilöitä, jotka valmistavat esitykseen mm. lavasteet, tekniikan, puvustuksen ja maskeerauksen. Esitysten seuraaminen on myös heille tärkeää, jotta Ihmeen saarelle saadaan juuri oikeanlainen tunnelma.

Olin viime vuonna itse näyttelemässä, ja ilmapiiri on nyt hyvin samanlainen kuin tuolloinkin. Innostunut, mutta samalla myös jännittynyt. Melkein vuoden pakertamisen jälkeen h-hetki on koko ajan lähempänä, ja sekös on yhtä aikaa piinaavaa ja toisaalta aivan mahtavaa. Tänä vuonna olen kolmatta vuotta peräkkäin tekemässä tekniikkaa, sekä uutena aluevalloituksena lavastamassa. Näissä tiimeissä suurin homma on vielä edessä, sillä teatterille pääsee vasta ensi-iltaviikolla. Raksapäiviä ennen kuienkin kokoustetaan ja suunnitellaan sekä tehdään tarvittavat hankinnat, jotta teatterilla saa keskittyä visioiden toteuttamiseen.

Esityksen läpimenossa on alkamassa musiikkikohtaus. Bändi odottaa rumpalin merkkiä, ja neljän napautuksen jälkeen biisi voi alkaa. Ilman mikkejä näyttelijöiden ääni ei hirveästi kuulu musiikin alta, mutta ilmeistä ja kehonkielestä voi päätellä kohtauksen tunnelman. Tanssiaskeleet on selkästi jo opeteltu, sillä ne tulevat suurimmalta osalta näyttelijöistä ulkomuistista. Välillä joku vilkuilee vieressä olevalta tanssijalta mallia. Esitys näyttää kaiken kaikkiaan jo melko valmiilta – itse yritän parhaani mukaan keskittyä ja pohtia kohtaukseen sopivaa valotilannetta, mutta se on melko vaikeaa, kun haluaisin vain ihailla toisia.

Kohtaus vaihtuu, ja uudet ihmiset saapuvat lavalle. Juuri esiintyneet menevät reunalle istumaan tai markkinointitiimin kuvattavaksi käsiohjelmaa varten. Harva välttämättä teatteriesityksiä katsoessaan ajattelee esimerkiksi käsiohjelman tekijöitä tai niitä jotka ovat hankkineet kaikki sponsorit sen sivuille. Muun muassa näidenkin asioiden takana häärii speksissä omat porukkansa, joiden työ on sekin korvaamaton. Erittäin tärkeää on myös virkistystiimiläisten antama työpanos, sillä he järjestävät säännöllisesti erilaisia tapahtumia jäsenistön hyvinvoinnin tueksi. On bileitä, lautapeli-iltoja ja saunahengailuja. Mikäli haluaa näiden lisäksi virkistäytyä vielä vähän lisää, voi osallistua myös Turun speksien yhteisiin interspeksuaalitapahtumiin. Work hard, play hard!

Treenit ovat loppumassa, ja ohjaaja pyytää kaikki lattialle ympyrään. On perinteisen fiilisringin aika. “Väsynyt mutta onnellinen” tuntuu olevan iltapäivän pääteema. Joillakin on mennyt treenit omasta mielestä erityisen hyvin, jotkut taas valittelevat, etteivät ole täysin tyytyväisiä suoritukseensa. Niinhän se teatterissa usein menee – jokainen treeni ja esitys on erilainen, oma maailmansa, ja toisilla kerroilla onnistuu hienosti ja toisilla tuntuu, että olisi voinut tehdä jotain paremmin. Moka on kuitenkin lahja, ja esitysten pienessä elämisessä piilee mielestäni teatterin suurin taika.

Kun kaikki ovat saaneet fiiliksensä sanottua, on aika nousta ylös ja tehdä yhteinen lopetusriitti, jonka päätteeksi Turku-salissa kajahtaa kovaääninen “iioo!”. Sitten alkaa pöytien kasaaminen, jonka jälkeen ihmiset hyvästelevät toisensa ja lähtevät pukemaan ulkovaatteita. Kauan ei tämän porukan kuitenkaan tarvitse olla toisistaan erossa, sillä seuraavalla viikolla on taas paljon treenejä. Naamoilla kuitenkin on positiivinen ilme, mistä päätellen ajatus ei heitä liiemmin ahdista.

Ihmiset lähtevät kävelemään koteihinsa, ja vaikka on jo ilta, on vielä melko valoisaa. Kevätaurinko antaa varmasti viimeiset tsempit tuleviin viikkoihin.

Haastattelussa Rebekka Lampola

Rebekka on yksi Ihmeen parissa ahertaneista klubilaisista. Kyselimme häneltä mietteitä speksiharrastuksesta.

Ketä näyttelet Ihmeessä?
– Ireneä, saaren asukasta.

Mikä on ollut speksissä näyttelemisessä parasta? Entä haastavinta?
– Parasta speksissä on ollut yhteisöllisyys ja kaikki uudet ihmiset joihin on tutustunut tän prokkiksen aikana. Myös se et on päässyt ilmasemaan itseään on ollut mahtavaa. Haastavinta on ollut ehkä aikatauluttaminen, speksi vie aika paljon aikaa treeneineen kaikkineen (mutta kyllä se on sen arvoista).

Minkälaiselle ihmiselle suosittelet speksissä näyttelemistä? Entä ylipäätänsä speksissä toimimista?
– Suosittelisin speksissä näyttelemisestä jokaiselle näyttelemisestä/improamisesta yhtään kiinnostuneelle. Tärkeintä on taito ja tahto heittäytyä tilanteeseen. Suosittelen ylipäätään speksissä toimimista, jälleen kerran, ihan kaikille innokkaille. Lavalla esiitntymisen lisäksi speksiin kuuluu jos jonkinmoista tehtävää, joista löytyy jotain jokaiselle.

Terveisiä katsomaan tuleville klubilaisille?
– Nauttikaa spektaakkelista ja huudelkaa vaan reilusti niitä omstartteja!

Mikä speksi?

Joka kevät I/O-Speksi, eli Indexin ja Opexin yhteinen speksi järjestää mukaansatempaavan teatteriproduktion, joka yhdistelee ainutlaatuisella tavalla musiikkia, tanssia ja improvisaatioteatteria. Speksi on nimittäin käsikirjoitettu musikaalinäytelmä, jonka kulkuun yleisö saa vaikuttaa huutamalla "omstart", jolloin esiintyjien on esitettävä kohtaus tai repliikki uudelleen. Vaikka esityskausi on vain pari viikkoa, tiivistyy siihen lähes lukuvuoden kestänyt pakerrus ja yli 70 ihmisen kädenjälki. Mistään pikkuproduktiosta ei siis suinkaan ole kyse! Haku speksiin on taas ensi vuoden syksyllä, pidä siis silmät ja korvat auki jos haluat mukaan!

Index-palsta

Janette Sirén

Voitko hyvin?

Uudenvuodenlupauksista, hyvinvoinnista ja Pubiin palaamisesta

Vuoden vaihtuminen saa monet meistä heijastelemaan kulunutta vuotta niin ylä- kuin alamäkineen, sekä myös suunnittelemaan tulevaa – tai oikeammin lupailemaan, mitä sitä nyt vihdoin tänä vuonna aiotaan saada aikaiseksi. Uudenvuodenlupaukset liittyvät yleensä jollain tavalla omiin elintapoihin ja hyvinvointiin: aikaisemmin nukkumaan, terveellisempi ruokavalio, ja enemmän liikuntaa lukeutuvat näiden klassikoihin, vaikka henkilökohtaisena suosikkinani vuodesta toiseen säilyy silti lupaus palauttaa kaikki koulutehtävät ajallaan.

Tavoitteellisuus on tärkeää ja sitä tulee arvostaa. Samalla ei kuitenkaan kannata niin itseään, kuin kitaraansakaan liian tiukalle virittää, sillä tällöin ei voi tai soi hyvin. Elämä on kokonaisuus, jossa hyvinvointi onneksi rakentuu monen eri asian varaan, ennemmin kuin yhden yksittäisen. Pelkkää suorittamista ja kilometrin pituisen to do -listan kanssa ympäriinsä säntäilyä tärkeämpää arjessa on osata jousta tavoitteista siten, että voi oikeasti olla läsnä ja keskittyä kivaan tekemiseen sekä ympärillä oleviin ihmisiin. Sekin, että asioilla on tapana järjestyä, on erityisen hyvä muistutus meille, jotka lipsuvat deadlineista jo tammikuussa ja oppivat ehkä kesään mennessä kirjoittamaan 2019 sijasta 2020. Vaikka jossain epäonnistuu, tulee usein myöhemmin vielä toinen mahdollisuus yrittää uudelleen.

Pubiin palaaminen tuo opiskelujen jatkumisen lisäksi mukanaan myös Indexin osalta tapahtumarikkaan kevään. Vaikka varsinaiseen vappuhulinointiin on vielä matkaa, varaslähdön voi ottaa jo keskiviikkona 4.3. Ikuisen Vapun Bileissä Lynissä, jotka järjestetään yhteistyössä Hybridin kanssa. Tiistaina 10.3. on jälleen Breakfast Clubin aika Publicumin 1. kerroksen aulassa klo 9-11, jossa tarjolla on ilmaista aamupalaa. Lisäksi keväiselle matkakuumeelle on olemassa kauas lentämisen sijasta jokseenkin ekologisempi vaihtoehto matkustaa lähelle, kun teemme maineikkaan Lähiöbaarikierroksen. Kulmakunnan kuppiloita kierrellään siis keskiviikkona 25.3. Myös kirjo erilaisia toimikuntia, joissa suunnitellaan esimerkiksi excursiota, vuosijuhlia, alumnitoimintaa ja Indeksi-lehteä, ovat käynnistäneet toimintansa, ja jokainen on tervetullut ideoimaan ja osallistumaan niihin mukaan.

Muistutettakoon vielä, että edes keskellä viikkoa ei klubilaisten tarvitse jäädä ilman kaffea ja keksiä! Index päivystää Publicumin 1. kerroksessa huoneessa H131 eli Konttorilla (vessojen ohi ja CEAS:in käytävästä eka ovi oikealla) aina keskiviikkoisin klo 11-13. Tällöin voit piipahtaa paikalla täyttämässä kofeiinin tarpeesi, tervehtimässä tuttuja, tai vaikka ehdottamassa tulevien bileiden teemaa tai yhteistä tapahtumaa.

Kirjoittaja on P-klubin Index-vastaava ja toimii Indexin hallituksessa juhla- ja hyvinvointivastaavana.

Walpon palaute-boksi

www.pklubi.fi

Seuraa Walpoa

Instagramissa, Facebooksissa ja Twitterissä! Löydät meidät nimellä @walpolehti

Proffan KELLARI

Rehtorinpellonkatu 6, 20540 Turku

Kekkosen viisaus; ”Parempi että virkamiehet on kännissä eivätkä tee mitään kuin että olevat selvinpäin ja tekevät tyhmyyksiä”
Joten valtio–oppineetkin voivat luennon jälkeen painua sinne mihin aurinko ei paista – Proffan Kellari!

Hetkiä vuodenvaihteelta 2020

Turun
Ekotori
Kierrätyskeskus
Polkupyörät, kodinkoneet, elektroniikka, huonekalut, kirjat sekä edullinen kuljetuspalvelu!
Opiskelijakortilla -20 %
Rautakatu 12 | bussit 32 ja 42
Rieskalähteentie 74 |bussi 88
Avoinna
ma–pe 8–18 | la 10–15
turunekotori.fi
Facebook | Instagram